ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 2016

Vyhlásené: 28. 1. 2016 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah dokumentu je právne záväzný.

78

O z n á m e n i e

Ministerstva zahraničných vecí a európskych záležitostí Slovenskej republiky

Ministerstvo zahraničných vecí a európskych záležitostí Slovenskej republiky oznamuje, že 21. mája 2014 bola v Bruseli podpísaná Dohoda o prevode a mutualizácii príspevkov do jednotného fondu na riešenie krízových situácií.

Národná rada Slovenskej republiky vyslovila s dohodou súhlas uznesením č. 1402 z 29. októbra 2014.

Prezident Slovenskej republiky ratifikoval dohodu 15. januára 2015. Ratifikačná listina bola uložená 4. februára 2015 u depozitára, ktorým je Generálny sekretariát Rady Európskej únie.

Dohoda nadobudla platnosť 1. januára 2016 v súlade s čl. 11 ods. 2.

DOHODA
O PREVODE A MUTUALIZÁCII
PRÍSPEVKOV DO JEDNOTNÉHO FONDU NA RIEŠENIE KRÍZOVÝCH SITUÁCIÍ

ZMLUVNÉ STRANY, Belgické kráľovstvo, Spolková republika Nemecko, Estónska republika, Írsko, Helénska republika, Španielske kráľovstvo, Francúzska republika, Talianska republika, Cyperská republika, Luxemburské veľkovojvodstvo, Malta, Holandské kráľovstvo, Rakúska republika, Portugalská republika, Slovinská republika, Slovenská republika, Fínska republika a Lotyšská republika [plus členské štáty, ktoré nepatria do eurozóny a sú zmluvnými stranami];

ZAVÄZUJÚC SA dosiahnuť vytvorenie integrovaného finančného rámca v Európskej únii, ktorého podstatnou súčasťou je banková únia;

PRIPOMÍNAJÚC rozhodnutie zástupcov členských štátov eurozóny zasadajúcich v Rade Európskej únie z 18. decembra 2013 týkajúce sa rokovania a uzavretia medzivládnej dohody o jednotnom fonde na riešenie krízových situácií (Single Resolution Fund, ďalej len „SRF“) zriadenom podľa nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 806/2014, ktorým sa stanovujú jednotné pravidlá a jednotný postup riešenia krízových situácií úverových inštitúcií a určitých investičných spoločností[1] (nariadenie o SRM), ako aj referenčný rámec uvedeného rozhodnutia;

KEĎŽE:

(1) Európska únia prijala v posledných rokoch viacero právnych aktov dôležitých pre vytvorenie vnútorného trhu v oblasti finančných služieb a zabezpečenie finančnej stability eurozóny aj celej Únie, ako aj pre proces smerujúci k prehĺbeniu hospodárskej a menovej únie.

(2) Európska rada v júni 2009 vyzvala na vypracovanie „jednotnej európskej príručky, ktorá bude platiť pre všetky finančné inštitúcie pôsobiace na jednotnom trhu“. Únia tak vytvorila jednotný súbor harmonizovaných prudenciálnych pravidiel, ktoré musia dodržiavať banky v celej Únii, a to prostredníctvom nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 575/2013[2] a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2013/36/EÚ[3].

(3) Únia ďalej zriadila európske orgány dohľadu (ESA), ktorým sa pridelilo viacero úloh týkajúcich sa mikroprudenciálneho dohľadu. Týmito orgánmi sú Európsky orgán pre bankovníctvo (EBA) zriadený nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1093/2010[4], Európsky orgán pre poisťovníctvo a dôchodkové poistenie zamestnancov (EIOPA) zriadený nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1094/2010[5] a Európsky orgán pre cenné papiere a trhy (ESMA) zriadený nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1095/2010[6]. Tento proces bol sprevádzaný zriadením Európskeho výboru pre systémové riziká (ESRB) na základe nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1092/2010[7], ktorému sa pridelili niektoré funkcie makroprudenciálneho dohľadu.

(4) Zákonodarca Únie vytvoril jednotný mechanizmus dohľadu nariadením Rady (EÚ) č. 1024/2013[8], ktorým sa Európska centrálna banka (ECB)poveruje osobitnými úlohami, pokiaľ ide o politiky týkajúce sa prudenciálneho dohľadu nad úverovými inštitúciami, a ktorým sa na Európsku centrálnu banku, ktorá koná spoločne s príslušnými vnútroštátnymi orgánmi, prenášajú právomoci dohľadu nad úverovými inštitúciami usadenými v členských štátoch, ktorých menou je euro, a v iných členských štátoch, ktoré sa rozhodnú nadviazať úzku spoluprácu s ECB na účely dohľadu („zúčastnené členské štáty“).

(5) Zákonodarca smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2014/59/EÚ[9], ktorou sa stanovuje rámec pre ozdravenie a riešenie krízových situácií úverových inštitúcií a investičných spoločností (ďalej len „smernica BRR“), harmonizuje vnútroštátne zákony a iné právne predpisy týkajúce sa

riešenia krízových situácií úverových inštitúcií a určitých investičných spoločností vrátane zriadenia vnútroštátnych mechanizmov financovania riešenia krízových situácií.

(6) Európska rada na zasadnutí 13. – 14. decembra 2012 uviedla, že „v kontexte skutočného prenosu bankového dohľadu na jednotný mechanizmus dohľadu bude potrebný jednotný mechanizmus na riešenie krízových situácií s príslušnými právomocami, aby sa zaistilo, že krízovú situáciu akejkoľvek banky v zúčastnených členských štátoch bude možné riešiť prostredníctvom vhodných nástrojov“. Európska rada na zasadnutí 13. – 14. decembra 2012 ďalej uviedla, že „jednotný mechanizmus na riešenie krízových situácií by sa mal zakladať na príspevkoch samotného finančného sektora a mal by zahŕňať vhodný a účinný zabezpečovací mechanizmus. Tento zabezpečovací mechanizmus by mal byť zo strednodobého hľadiska fiškálne neutrálny tak, že sa zabezpečí, aby sa verejná pomoc spätne získala prostredníctvom poplatkov ex post uložených finančnému sektoru“. Únia v tejto súvislosti prijala nariadenie o SRM, ktorým sa vytvára centralizovaný systém rozhodovania o riešení krízových situácií s primeranými finančnými prostriedkami prostredníctvom zriadenia jednotného fondu na riešenie krízových situácií. Nariadenie o SRM sa vzťahuje na subjekty nachádzajúce sa v zúčastnených členských štátoch.

(7) Nariadením o SRM sa ustanovuje predovšetkým jednotný fond na riešenie krízových situácií, ako aj spôsoby jeho použitia. V smernici BRR a nariadení o SRM sa stanovujú všeobecné kritériá na určenie výšky a výpočtu ex ante a ex post príspevkov úverových inštitúcií, ktoré sú potrebné na financovanie jednotného fondu na riešenie krízových situácií, ako aj povinnosť členských štátov vyberať tieto príspevky na vnútroštátnej úrovni. Avšak zúčastnené členské štáty, ktoré v súlade so smernicou BRR a nariadením o SRM získavajú príspevky od úverových inštitúcií usadených na ich území, majú naďalej právomoc previesť uvedené príspevky do jednotného fondu na riešenie krízových situácií. Povinnosť previesť príspevky získané na vnútroštátnej úrovni do jednotného fondu na riešenie krízových situácií nevyplýva z práva Únie. Táto povinnosť sa stanoví na základe tejto dohody, ktorou sa ustanovujú podmienky, podľa ktorých sa strany v súlade s ich príslušnými ústavnými požiadavkami spoločne dohodli na tom, že prevedú príspevky, ktoré získajú na vnútroštátnej úrovni, do jednotného fondu na riešenie krízových situácií.

(8) Právomoc každého zo zúčastnených členských štátov prevádzať príspevky získané na vnútroštátnej úrovni by sa mala vykonávať takým spôsobom, aby bola v súlade so zásadou lojálnej spolupráce zakotvenej v článku 4 ods. 3 Zmluvy o Európskej únii (Zmluva o EÚ), podľa ktorej členské štáty okrem iného pomáhajú Únii pri plnení jej úloh a neprijmú žiadne opatrenie, ktoré by mohlo ohroziť dosiahnutie cieľov Únie. Z tohto dôvodu by zúčastnené členské štáty mali zabezpečiť jednotné usmernenie finančných zdrojov do jednotného fondu na riešenie krízových situácií a tak zabezpečiť jeho riadne fungovanie.

(9) Zmluvné strany preto uzavreli túto dohodu, ktorou okrem iného zavádzajú svoju povinnosť prevádzať príspevky získané na vnútroštátnej úrovni do jednotného fondu na riešenie krízových situácií, a to na základe jednotných kritérií, spôsobov a podmienok, najmä prideľovania príspevkov počas prechodného obdobia, ktoré získali na vnútroštátnej úrovni, do jednotlivých zložiek, ktoré prislúchajú každej zmluvnej stane, ako aj postupnej mutualizácie využívania týchto zložiek takým spôsobom, že zložky prestanú na konci tohto prechodného obdobia existovať.

(10) Zmluvné strany pripomínajú, že ich cieľom je zachovať rovnaké podmienky a znížiť celkové náklady na riešenie krízových situácií pre daňovníkov a že pri navrhovaní príspevkov do jednotného fondu na riešenie krízových situácií a ich zdaňovaní zohľadnia celkové zaťaženie príslušných bankových sektorov.

(11) Obsah tejto dohody sa obmedzuje na tie špecifické prvky týkajúce sa jednotného fondu na riešenie krízových situácií, ktoré zostávajú v právomoci členských štátov. Táto dohoda nemá vplyv na spoločné pravidlá stanovené v práve Únie, ani nemení rozsah ich pôsobnosti. Je navrhnutá skôr ako doplnok právnych predpisov Únie v oblasti riešenia krízových situácií bánk a ako

podporný prvok vnútorne súvisiaci s plnením politík Únie, predovšetkým pokiaľ ide o vytvorenie vnútorného trhu v oblasti finančných služieb.

(12) Vnútroštátne zákony a iné právne predpisy, ktorými sa vykonáva smernica BRR, vrátane predpisov týkajúcich sa vytvorenia vnútroštátnych mechanizmov financovania, sa začínajú uplatňovať od 1. januára 2015. Ustanovenia týkajúce sa zriadenia jednotného fondu na riešenie krízových situácií podľa nariadenia o SRM sa budú v zásade uplatňovať od 1. januára 2016. V dôsledku toho príspevky určené pre vnútroštátny mechanizmus riešenia krízových situácií, ktorý majú zriadiť pred dňom nadobudnutia účinnosti nariadenia o SRM, to znamená dňom, kedy začnú získavať príspevky určené do jednotného fondu na riešenie krízových situácií. Na účely posilnenia finančnej kapacity jednotného fondu na riešenie krízových situácií od jeho vzniku sa zmluvné strany zaväzujú previesť do uvedeného fondu príspevky, ktoré získali na základe smernice BRR až do dňa nadobudnutia účinnosti nariadenia o SRM.

(13) Uznáva sa, že môžu vzniknúť situácie, keď prostriedky, ktoré sú v jednotnom fonde na riešenie krízových situácií k dispozícii, nebudú dostatočné na to, aby umožnili konkrétne opatrenie na riešenie krízovej situácie, a keď príspevky ex post, ktoré by sa mali získať na pokrytie potrebných dodatočných súm, nie sú okamžite dostupné. Vychádzajúc z vyhlásenia Euroskupiny a Rady z 18. decembra 2013 by zmluvné strany, ktorých sa konkrétne opatrenie na riešenie krízovej situácie týka, mali na zabezpečenie plynulého dostatočného financovania počas prechodného obdobia poskytnúť preklenovacie financovanie z vnútroštátnych zdrojov alebo Európskeho mechanizmu pre stabilitu (ďalej len „EMS“) v súlade s dohodnutými postupmi vrátane vytvorenia možností na požičiavanie medzi vnútroštátnymi zložkami. Zmluvné strany by mali disponovať postupmi, ktoré im umožňujú včas vybaviť akúkoľvek žiadosť o preklenovacie financovanie. Počas prechodného obdobia sa vytvorí spoločný zabezpečovací mechanizmus. Takýto zabezpečovací mechanizmus uľahčí výpožičky pre jednotný fond na riešenie krízových situácií. Bankový sektor bude v konečnom dôsledku zodpovedať za splatenie prostredníctvom príspevkov vo všetkých členských štátoch, a to aj prostredníctvom príspevkov ex post. Týmito mechanizmami sa zabezpečí rovnaké zaobchádzanie so všetkými zmluvnými stranami, ktoré sa zúčastňujú na jednotnom mechanizme dohľadu a jednotnom mechanizme riešenia krízových situácií vrátane zmluvných strán, ktoré k nim pristúpili neskôr, pokiaľ ide o práva a povinnosti, a to počas prechodného obdobia, ako aj obdobia ustáleného stavu. V rámci uvedených mechanizmov sa budú dodržiavať rovnaké podmienky v porovnaní s členskými štátmi, ktoré sa nezúčastňujú na jednotnom mechanizme dohľadu a jednotnom mechanizme riešenia krízových situácií.

(14) Túto dohodu by mali ratifikovať všetky členské štáty, ktorých menou je euro, ako aj členské štáty, ktorých menou nie je euro, ktoré sa zúčastňujú na jednotnom mechanizme dohľadu a jednotnom mechanizme riešenia krízových situácií.

(15) Členské štáty, ktorých menou nie je euro a ktoré nie sú zmluvnými stranami, by mali pristúpiť k tejto dohode so všetkými právami a povinnosťami, ktoré zodpovedajú právam a povinnostiam zmluvných strán, odo dňa, kedy účinne prijmú euro ako menu, alebo v inom prípade odo dňa nadobudnutia účinnosti rozhodnutia Európskej centrálnej banky o úzkej spolupráci, ktoré sa uvádza v článku 7 ods. 2 nariadenia (EÚ) č. 1024/2013.

(16) Zástupcovia vlád členských štátov xx/yy 2014 oprávnili zmluvné strany, aby požiadali Európsku komisiu a Jednotnú radu pre riešenie krízových situácií o plnenie úloh stanovených v tejto dohode.

(17) Článok 13 nariadenia o SRM v znení ku dňu nadobudnutia jeho účinnosti stanovuje všeobecné zásady riešenia krízových situácií, podľa ktorých akcionári inštitúcie, ktorej krízová situácia sa rieši, znášajú prvé straty a veritelia inštitúcie, ktorej krízová situácia sa rieši, znášajú straty následne po akcionároch v súlade s hierarchiou ich pohľadávok. V článku 24 nariadenia o SRM sa v súlade s tým stanovuje nástroj záchrany pomocou vnútorných zdrojov, ktorý vyžaduje,

aby na pokrytie strát a rekapitalizáciu sumou rovnajúcou sa najmenej 8 % celkových pasív vrátane vlastných zdrojov inštitúcie, ktorej krízová situácia sa rieši, ocenených v čase opatrenia na riešenie krízovej situácie v súlade s oceňovaním ustanoveným v článku 17 nariadenia o SRM, prispeli akcionári a držitelia iných nástrojov vlastníctva, držitelia relevantných kapitálových nástrojov a iných oprávnených pasív prostredníctvom odpísania, konverzie alebo iným spôsobom, a ktorý tiež vyžaduje, aby príspevok z jednotného fondu na riešenie krízových situácií nepresiahol 5 % celkových pasív vrátane vlastných zdrojov inštitúcie, ktorej krízová situácia sa rieši, ocenených v čase opatrenia na riešenie krízovej situácie v súlade s oceňovaním ustanoveným v článku 17 nariadenia o SRM, pokiaľ všetky nezabezpečené pasíva bez prioritného postavenia iné ako oprávnené vklady boli v celom rozsahu odpísané alebo konvertované. Okrem toho články 16, 48 a 51 uvedeného nariadenia v znení ku dňu nadobudnutia jeho účinnosti stanovujú niekoľko procedurálnych pravidiel o rozhodovaní v Jednotnej rade pre riešenie krízových situácií a inštitúciách Únie. Uvedené prvky nariadenia o SRM predstavujú nevyhnutný základ na to, aby zmluvné strany súhlasili, že budú viazané ustanoveniami tejto dohody.

(18) Zmluvné strany berú na vedomie, že v prípade akejkoľvek podstatnej zmeny okolností, ku ktorej došlo proti ich vôli a ktorá má vplyv na základné východisko ich súhlasu s tým, že budú viazané ustanoveniami tejto dohody, ako sa uvádza v odôvodnení 17, sa uplatňujú príslušné ustanovenia Viedenského dohovoru o zmluvnom práve a medzinárodného zvykového práva. Zmluvné strany sa preto môžu dovolávať následkov akejkoľvek zmeny okolností, ku ktorým došlo proti ich vôli, v súlade s medzinárodným verejným právom. Ak sa zmluvné strany dovolávajú takýchto následkov, ktorákoľvek zo zmluvných strán môže predložiť túto vec Súdnemu dvoru Európskej únie (ďalej len „Súdny dvor“). Právomoc overiť existenciu akejkoľvek podstatnej zmeny okolností a následky, ktoré z nej vyplývajú, by sa mala udeliť Súdnemu dvoru. Zmluvné strany uznávajú, že také dovolávanie sa následkov po zrušení alebo zmene akýchkoľvek prvkov nariadenia o SRM, ktoré sa uvádzajú v tomto odôvodnení, proti vôli ktorejkoľvek zo zmluvných strán, ktoré môžu mať vplyv na základné východisko ich súhlasu so záväzkom dodržiavať ustanovenia tejto dohody, bude mať za následok spor týkajúci sa uplatňovania tejto dohody na účely článku 273 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ), ktorý preto môže byť v zmysle uvedeného ustanovenia predložený Súdnemu dvoru. Ktorákoľvek zmluvná strana tiež môže požiadať Súdny dvor o dočasné opatrenia, a to v súlade s článkom 278 ZFEÚ a článkami 160 až 162 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora[10]. Pri rozhodovaní o spore a pri poskytovaní dočasných právomocí by Súdny dvor mal zohľadniť záväzky zmluvných strán vyplývajúce zo Zmluvy o EÚ a ZFEÚ vrátane záväzkov týkajúcich sa jednotného mechanizmu riešenia krízových situácií a jeho integrity.

(19) Určenie či inštitúcie Únie, Jednotná rada pre riešenie krízových situácií a vnútroštátne orgány pre riešenie krízových situácií uplatnia nástroj záchrany pomocou vnútorných zdrojov spôsobom, ktorý je v súlade s právom Únie, patrí do právomoci Súdneho dvora v súlade s opravnými prostriedkami ustanovenými v Zmluve o EÚ a ZFEÚ, konkrétne v článkoch 258, 259, 260, 263, 265 a 266 ZFEÚ.

(20) Na práva a povinnosti ustanovené v tejto dohode sa ako na nástroj medzinárodného verejného práva vzťahuje zásada reciprocity. Súhlas každej zo zmluvných strán s tým, že bude viazaná ustanoveniami tejto dohody, je preto závislý od rovnakého výkonu práv a povinností prináležiacich každej zo zmluvných strán. Preto ak by ktorákoľvek zmluvná strana porušila svoju povinnosť previesť príspevky do jednotného fondu na riešenie krízových situácií, malo by to znamenať, že sa subjektom povoleným na jej území odoprie prístup k fondu. Právomoc určiť a vyhlásiť, či zmluvné strany porušili svoj záväzok previesť príspevky, by sa mala v súlade s postupmi ustanovenými v tejto dohode udeliť Jednotnej rade pre riešenie krízových situácií a Súdnemu dvoru. Zmluvné strany berú na vedomie, že v prípade porušenia povinnosti previesť príspevky bude jediným právnym dôsledkom vylúčenie zmluvnej strany, ktorá túto povinnosť

porušila, z financovania v rámci jednotného fondu na riešenie krízových situácií, pričom povinnosti ostatných zmluvných strán vyplývajúce z tejto dohody zostávajú nedotknuté.

(21) Touto dohodou sa ustanovuje mechanizmus, prostredníctvom ktorého sa zúčastnené členské štáty zaväzujú, že uhradia spoločne, urýchlene a spolu s úrokmi každému členskému štátu, ktorý sa nezúčastňuje na jednotnom mechanizme dohľadu a jednotnom mechanizme riešenia krízových situácií, sumu, ktorú nezúčastnený členský štát splatil vlastnými zdrojmi a ktorá zodpovedá použitiu všeobecného rozpočtu Únie v prípadoch mimozmluvných záväzkov a nákladom, ktoré s nimi súvisia, vo vzťahu k výkonu právomocí inštitúcií Únie podľa nariadenia o SRM. Zodpovednosť každého zúčastneného členského štátu v rámci uvedeného mechanizmu by mala byť samostatná a rozdielna, a nie spoločná a nerozdielna, a preto by každý zo zúčastnených členských štátov mal zodpovedať len za ich časť platobného záväzku, určenú v súlade s touto dohodou.

(22) Spory týkajúce sa výkladu alebo uplatňovania tejto dohody, ktoré vzniknú medzi zmluvnými stranami, vrátane sporov o súlad s povinnosťami stanovenými v tejto dohode, by sa mali postúpiť do súdnej právomoci Súdneho dvora v súlade s článkom 273 ZFEÚ. Členské štáty, ktorých menou nie je euro a ktoré nie sú zmluvnými stranami tejto dohody, by mali mať možnosť predložiť Súdnemu dvoru každý spor týkajúci sa výkladu a presadzovania ustanovení o náhradách za mimozmluvné záväzky a náklady s nimi súvisiace stanovené v tejto dohode.

(23) Pri prevode príspevkov zmluvných strán, ktoré sa zapoja do jednotného mechanizmu dohľadu a jednotného mechanizmu riešenia krízových situácií po dátume začatia uplatňovania tejto dohody, by sa mala dodržiavať zásada rovnakého zaobchádzania so zmluvnými stranami, ktoré sa zúčastňujú na jednotnom mechanizme dohľadu a jednotnom mechanizme riešenia krízových situácií v deň začatia uplatňovania tejto dohody. Zmluvné strany, ktoré sa zúčastňujú na jednotnom mechanizme dohľadu a jednotnom mechanizme riešenia krízových situácií v deň začatia uplatňovania tejto dohody, nemusia znášať dôsledky riešení krízových situácií, na ktoré sa malo prispieť z vnútroštátnych mechanizmov financovania zmluvných strán zúčastňujúcich sa až v neskoršom štádiu. Podobne tieto zmluvné strany zúčastňujúce sa až v neskoršom štádiu nemusia znášať náklady na riešenie krízových situácií, ktoré vznikli predtým, ako sa z nich stali zúčastnené členské štáty, a za ktoré zodpovedá jednotný fond na riešenie krízových situácií.

(24) V prípade ukončenia úzkej spolupráce zmluvnej strany, ktorej menou nie je euro, s Európskou centrálnou bankou podľa článku 7 nariadenia (EÚ) č. 1024/2013 by sa malo rozhodnúť o spravodlivom rozdelení kumulovaných príspevkov danej zmluvnej strany, pri zohľadnení záujmov dotknutej zmluvnej strany aj jednotného fondu na riešenie krízových situácií. V článku 4 ods. 2a nariadenia o SRM sa preto ustanovujú spôsoby, kritériá a postup uzavretia dohody medzi Jednotnou radou pre riešenie krízových situácií a členským štátom, ktorého sa týka ukončenie úzkej spolupráce, o vrátení príspevkov prevedených týmto členským štátom.

(25) Cieľom zmluvných strán je pri plnom rešpektovaní postupov a požiadaviek vyplývajúcich zo zmlúv, na ktorých je Európska únia založená, čo najskôr začleniť v súlade so Zmluvou o EÚ a ZFEÚ základné ustanovenia tejto dohody do právneho rámca Únie,

SA DOHODLI NA TÝCHTO USTANOVENIACH:

HLAVA I
ÚČEL A ROZSAH PÔSOBNOSTI

ČLÁNOK 1

1. Zmluvné strany sa touto dohodou zaväzujú:

a) previesť príspevky získané na vnútroštátnej úrovni v súlade so smernicou BRR a s nariadením o SRM do jednotného fondu na riešenie krízových situácií (Single Resolution Fund, ďalej len „SRF“), ktorý bol uvedeným nariadením zriadený; a

b) prideliť počas prechodného obdobia, ktoré sa začína dňom nadobudnutia platnosti tejto dohody, ako je stanovené v článku 12 ods. 2 tejto dohody, a končí sa v okamihu, keď jednotný fond na riešenie krízových situácií dosiahne cieľovú úroveň financovania stanovenú v článku 65 nariadenia o SRM, ale najneskôr do ôsmich rokov odo dňa nadobudnutia platnosti tejto dohody (prechodné obdobie), príspevky, ktoré získavajú na vnútroštátnej úrovni, do jednotlivých zložiek prislúchajúcich každej zmluvnej strane. Na používanie zložiek sa vzťahuje postupná mutualizácia, a to takým spôsobom, že tieto zložky prestanú existovať na konci prechodného obdobia,

a tým podporovať efektívne operácie a fungovanie SRF.

2. Táto dohoda sa uplatňuje na zmluvné strany, ktorých inštitúcie podliehajú jednotnému mechanizmu dohľadu a jednotnému mechanizmu riešenia krízových situácií v súlade s príslušnými ustanoveniami nariadenia (EÚ) č. 1024/2013 a nariadenia o SRM (zmluvné strany zúčastňujúce sa na jednotnom mechanizme dohľadu a jednotnom mechanizme riešenia krízových situácií).

HLAVA II
SÚLAD A VZŤAH S PRÁVOM ÚNIE

ČLÁNOK 2

1. Zmluvné strany túto dohodu uplatňujú a vykladajú v súlade so zmluvami, na ktorých je založená Európska únia, a s právom Európskej únie, najmä článkom 4 ods. 3 Zmluvy o EÚ, a právnymi predpismi Únie v oblasti riešenia krízových situácií inštitúcií.
2. Táto dohoda sa uplatňuje do tej miery, pokiaľ je v súlade so zmluvami, na ktorých je založená Európska únia, a s právom Únie. Dohoda nezasahuje do právomocí Únie konať v oblasti vnútorného trhu.
3. Na účely tejto dohody sa uplatňujú príslušné vymedzenia pojmov ustanovené v článku 3 nariadenia o SRM.

HLAVA III
PREVOD PRÍSPEVKOV A ZLOŽKY

ČLÁNOK 3
Prevod príspevkov

1. Zmluvné strany sa spoločne zaväzujú neodvolateľne previesť do SRF príspevky, ktoré na základe článkov 66 a 67 nariadenia o SRM získali od inštitúcií povolených na ich území, a v súlade s kritériami stanovenými v tomto nariadení a v delegovaných a vykonávacích aktoch, na ktoré odkazujú. Prevod príspevkov sa uskutočňuje v súlade s podmienkami stanovenými v článkoch 4 až 10 tejto dohody.
2. Zmluvné strany prevedú príspevky ex ante za každý rok najneskôr do 30. júna daného roka. Úvodný prevod príspevkov ex ante do SRF sa uskutoční najneskôr do 30. júna 2016 alebo, pokiaľ dohoda dovtedy nenadobudne platnosť, najneskôr do šiestich mesiacov odo dňa jej nadobudnutia platnosti.
3. Príspevky, ktoré zmluvné strany získajú v súlade s článkami 94 a 95 smernice BRR predo dňom nadobudnutia platnosti tejto dohody, sa prevedú do SRF najneskôr do 31. januára 2016 alebo, pokiaľ dohoda dovtedy nenadobudne platnosť, najneskôr do jedného mesiaca odo dňa jej nadobudnutia platnosti.
4. Každá suma vyplatená v rámci finančného mechanizmu riešenia krízovej situácie zmluvnej strany predo dňom nadobudnutia platnosti tejto dohody určená na opatrenia na riešenie krízových situácií na jej území sa odpočíta od súm, ktoré má táto zmluvná strana previesť do SRF podľa odseku 3. V takomto prípade zostáva dotknutá zmluvná strana viazaná povinnosťou previesť do SRF sumu rovnajúcu sa sume, ktorá by bola potrebná na dosiahnutie cieľovej

úrovne financovania jej finančného mechanizmu riešenia krízových situácií v súlade s článkom 93 smernice BRR a lehotami, ktoré sú v nej uvedené.

5. Zmluvné strany prevedú príspevky ex post bezodkladne po tom, ako ich vybrali.

ČLÁNOK 4

Zložky

1. Počas prechodného obdobia sa príspevky získané na vnútroštátnej úrovni prevedú do SRF takým spôsobom, že sa pridelia do zložiek prislúchajúcich jednotlivým zmluvným stranám.
2. Veľkosť zložiek každej zo zmluvných strán sa rovná súhrnu príspevkov splatných podľa článkov 65 a 66 nariadenia o SRM inštitúciami povolenými na každom z ich území, ako aj delegovaných a vykonávacích aktov uvedených v tomto nariadení.
3. Jednotná rada pre riešenie krízových situácií zostaví výlučne na informačné účely ku dňu nadobudnutia platnosti tejto dohody zoznam s údajmi o veľkosti zložiek jednotlivých zmluvných strán. Tento zoznam sa aktualizuje každý rok počas prechodného obdobia.

ČLÁNOK 5

Fungovanie zložiek

1. Ak sa v súlade s príslušnými ustanoveniami nariadenia o SRM rozhodne o použití SRF, Jednotná rada pre riešenie krízových situácií má právomoc použiť zložky SRF takto:

a) Náklady najprv znášajú zložky prislúchajúce zmluvným stranám, v ktorých je inštitúcia alebo skupina, ktorej krízová situácia sa rieši, usadená alebo povolená. Ak sa rieši krízová situácia skupiny, náklady sa rozdelia medzi jednotlivé zložky prislúchajúce zmluvným stranám, v ktorých sú materská spoločnosť a dcérske spoločnosti usadené alebo povolené, a to pomerne k relatívnej výške príspevkov, ktoré každý zo subjektov v skupine, ktorej krízová situácia sa rieši, poskytol do svojich príslušných zložiek s ohľadom na celkovú sumu príspevkov, ktoré všetky subjekty skupiny poskytli do svojich vnútroštátnych zložiek.

V prípade, že zmluvná strana, v ktorej je usadená alebo povolená materská alebo dcérska spoločnosť, usúdi, že uplatnenie kritéria na rozdelenie nákladov uvedeného v predchádzajúcom pododseku vedie k podstatnej asymetrii medzi rozdelením nákladov medzi zložky a rizikovým profilom subjektov, ktorých krízová situácia sa rieši, môže požiadať, aby Jednotná rada pre riešenie krízových situácií namiesto toho dodatočne a bezodkladne zvážila kritériá stanovené v článku 98 ods. 3b smernice BRR. Ak Jednotná rada pre riešenie krízových situácií nevyhovie žiadosti príslušnej zmluvnej strany, vysvetlí svoje stanovisko verejne.

Použitie sa uskutoční do výšky dostupných finančných prostriedkov v zložkách prislúchajúcich zmluvným stranám uvedeným v druhom pododseku až do sumy nákladov, ktorou má každá vnútroštátna zložka prispieť v súlade s kritériami pre rozdelenie nákladov stanovenými v druhom pododseku, a to takto:

– počas prvého roka prechodného obdobia sa použitie uskutoční do výšky všetkých dostupných finančných prostriedkov v uvedených zložkách,

– počas druhého roka prechodného obdobia sa použitie uskutoční do výšky 60 % a počas tretieho roka prechodného obdobia do výšky 40 % dostupných finančných prostriedkov v uvedených zložkách,

– počas nasledujúcich rokov prechodného obdobia sa dostupnosť finančných prostriedkov v zložkách prislúchajúcich týmto príslušným zmluvným stranám zníži ročne o 40/6 percentuálneho bodu.

Uvedené medziročné zníženie dostupnosti finančných prostriedkov v zložkách prislúchajúcich príslušným zmluvným stranám sa rozloží rovnomerne za každý štvrťrok.

b) Po druhé, ak finančné prostriedky, ktoré sú k dispozícii v zložkách dotknutých zmluvných strán uvedených v písmene a), nie sú dostatočné na plnenie poslania SRF, ako sa uvádza v článku 71 nariadenia o SRM, použitie sa uskutoční do výšky dostupných finančných prostriedkov v zložkách SRF prislúchajúcich všetkým zmluvným stranám.

Finančné prostriedky, ktoré sú k dispozícii v zložkách všetkých zmluvných strán, sa doplnia na rovnakú úroveň stanovenú v nasledujúcom pododseku, a to o zostávajúce finančné prostriedky vo vnútroštátnych zložkách prislúchajúcich zmluvným stranám, ktorých sa týka riešenie krízovej situácie uvedené v písmene a).

V prípade riešenia krízovej situácie na úrovni skupiny sa finančné prostriedky takto dané k dispozícii rozdelia medzi zložky dotknutých zmluvných strán podľa rovnakého kľúča, na základe ktorého sú medzi nimi rozdelené náklady v súlade s písmenom a). Ak niektorá zo zmluvných strán, ktorej sa týka riešenie krízovej situácie na úrovni skupiny, nepotrebuje celkovú sumu finančných prostriedkov dostupných podľa tohto písmena b), dostupné finančné prostriedky, ktoré nie sú potrebné podľa tohto písmena b), sa použijú pri riešení krízových situácií subjektov povolených v iných zmluvných stranách, ktorých sa týka riešenie krízovej situácie na úrovni skupiny.

Počas prechodného obdobia sa použitie všetkých vnútroštátnych zložiek zmluvných strán uskutoční takto:

– počas prvého roka prechodného obdobia sa použitie uskutoční do výšky 40 % a počas druhého roka prechodného obdobia do výšky 60 % dostupných finančných prostriedkov v uvedených zložkách,

– počas nasledujúcich rokov prechodného obdobia sa dostupnosť finančných prostriedkov v uvedených zložkách zvýši ročne o 40/6 percentuálneho bodu.

Uvedené medziročné zvýšenie dostupnosti finančných prostriedkov vo všetkých vnútroštátnych zložkách zmluvných strán sa rozloží rovnomerne za každý štvrťrok.

c) Po tretie, ak finančné prostriedky použité v súlade s písmenom b) nie sú dostatočné na plnenie poslania SRF, ako sa uvádza v článku 71 nariadenia o SRM, použitie sa uskutoční do výšky všetkých ostávajúcich finančných prostriedkov v zložkách prislúchajúcich dotknutým zmluvným stranám uvedeným v písmene a).

V prípade riešenia krízovej situácie na úrovni skupiny sa použijú zložky dotknutých zmluvných strán, ktoré neposkytli dostatočné finančné prostriedky podľa písmen a) a b) vo vzťahu k riešeniu krízových situácií subjektov povolených na ich územiach. Príspevky podľa jednotlivých zložiek sa určia podľa kritérií pre rozdelenie nákladov stanovených v písmene a).

d) Po štvrté, bez toho, aby boli dotknuté právomoci Jednotnej rady pre riešenie krízových situácií uvedené v písmene e), ak finančné prostriedky uvedené v písmene c) nie sú dostatočné na pokrytie nákladov konkrétneho opatrenia na riešenie krízovej situácie, zmluvné strany uvedené v písmene a) prevedú do SRF mimoriadne príspevky ex post od inštitúcií povolených na ich príslušných územiach, ktoré sa získali v súlade s kritériami stanovenými v článku 67 nariadenia o SRM.

V prípade riešenia krízovej situácie na úrovni skupiny prevedú príspevky ex post dotknuté zmluvné strany, ktoré neposkytli dostatočné finančné prostriedky podľa písmen a) až c) vo vzťahu k riešeniu krízových situácií subjektov povolených na ich územiach.

e) Ak finančné prostriedky uvedené v písmene c) nepostačujú na pokrytie nákladov konkrétneho opatrenia na riešenie krízovej situácie, a pokiaľ nie sú okamžite dostupné mimoriadne príspevky ex post uvedené v písmene d), a to aj z dôvodov súvisiacich so stabilitou dotknutých úverových inštitúcií, môže Jednotná rada pre riešenie krízových situácií vykonať svoju právomoc zmluvne zabezpečiť pre SRF výpožičky alebo inú formu podpory v súlade s článkom 69 nariadenia o SRM alebo právomoc zrealizovať dočasné prevody medzi zložkami v súlade s článkom 7 tejto dohody.

V prípade, že sa Jednotná rada pre riešenie krízových situácií rozhodne vykonať právomoci uvedené v prvom pododseku tohto písmena, zmluvné strany uvedené v písmene d) prevedú do

SRF mimoriadne príspevky ex post na účely splatenia výpožičiek alebo inej formy podpory alebo na účely dočasného prevodu medzi zložkami.

2. Investičné výnosy zo súm prevedených do SRF v súlade s článkom 70 nariadenia o SRM sa rozdelia medzi jednotlivé zložky pomerne na základe ich príslušných dostupných finančných prostriedkov s výnimkou akýchkoľvek pohľadávok alebo neodvolateľných platobných záväzkov na účely článku 71 nariadenia o SRM prislúchajúcich jednotlivým zložkám. Investičné výnosy z opatrení na riešenie krízových situácií, ktoré môže SRF uskutočniť v súlade s článkom 71 nariadenia o SRM, sa rozdelia medzi jednotlivé zložky pomerne na základe ich príslušných príspevkov na konkrétne opatrenie na riešenie krízovej situácie.
3. Všetky zložky sa zlúčia a zaniknú po uplynutí prechodného obdobia.

ČLÁNOK 6

Prevod dodatočných príspevkov ex ante a cieľová úroveň financovania

1. Zmluvné strany zabezpečia, že podľa potreby doplnia SRF prostredníctvom príspevkov ex ante, ktoré zaplatia v lehotách stanovených v článku 65 ods. 2, ods. 3 a ods. 5 písm. a) nariadenia o SRM v sume, ktorá zodpovedá sume potrebnej na dosiahnutie cieľovej úrovne financovania uvedenej v článku 65 ods. 1 nariadenia o SRM.
2. Počas prechodného obdobia sa prevod príspevkov súvisiacich s doplňovaním rozdelí medzi zložky takto:
   a) zmluvné strany, ktorých sa týka riešenie krízovej situácie, prevedú príspevky do tej časti svojej zložky, ktorá zatiaľ nebola predmetom mutualizácie podľa článku 5 ods. 1 písm. a) a b);
   b) všetky zmluvné strany prevedú príspevky do tých častí svojich príslušných zložiek, ktoré sú predmetom mutualizácie podľa článku 5 ods. 1 písm. a) a b).

ČLÁNOK 7

Dočasný prevod medzi zložkami

1. Bez toho, aby boli dotknuté povinnosti stanovené v článku 5 ods. 1 písm. a) až d), zmluvné strany, ktorých sa týka riešenie krízovej situácie, môžu počas prechodného obdobia požiadať Jednotnú radu pre riešenie krízových situácií o dočasné použitie časti finančných prostriedkov dostupných v zložkách SRF, ktoré neboli doteraz zahrnuté do mutualizácie, prislúchajúcich ostatným zmluvným stranám. V takom prípade dotknuté zmluvné strany následne prevedú do SRF pred uplynutím prechodného obdobia mimoriadne príspevky ex post vo výške rovnajúcej sa sume, ktorú dostali ich zložky, plus vzniknutý úrok, aby boli ostatné zložky refundované.
2. Suma dočasne prevedená z jednotlivých zložiek do prijímajúcich zložiek je pomerná k ich veľkosti, ako sa stanovuje v článku 4 ods. 2, a nesmie presiahnuť 50 % dostupných finančných prostriedkov v rámci jednotlivých zložiek, ktoré ešte neboli predmetom mutualizácie. V prípade riešenia krízovej situácie na úrovni skupiny sa finančné prostriedky dané k dispozícii rozdelia medzi zložky dotknutých zmluvných strán podľa rovnakého kľúča, na základe ktorého sú medzi nimi rozdelené náklady podľa článku 5 ods. 1 písm. a).
3. Rozhodnutia Jednotnej rady pre riešenie krízových situácií o žiadosti o dočasný prevod finančných prostriedkov medzi zložkami uvedený v odseku 1 sa prijmú jednoduchou väčšinou členov na jej plenárnom zasadnutí podľa článku 48 ods. 1 nariadenia o SRM. V rozhodnutí o dočasnom prevode Jednotná rada pre riešenie krízových situácií stanoví úrokovú sadzbu, lehotu na refundáciu a ďalšie podmienky týkajúce sa prevodu finančných prostriedkov medzi zložkami.
4. Rozhodnutie Jednotnej rady pre riešenie krízových situácií o súhlase s dočasným prevodom finančných prostriedkov uvedené v odseku 3 nadobudne účinnosť len vtedy, ak nevzniesla námietku žiadna zo zmluvných strán, zo zložiek ktorých sa prevod uskutoční v lehote štyroch kalendárnych dní odo dňa prijatia rozhodnutia.

Počas prechodného obdobia sa môže právo zmluvnej strany na námietku vykonať len vtedy, ak

a) zmluvná strana môže potrebovať finančné prostriedky z vnútroštátnej zložky, ktorá jej prislúcha, na financovanie opatrenia na riešenie krízovej situácie v blízkej budúcnosti, alebo ak by dočasný prevod mohol ohroziť prebiehajúce riešenie krízovej situácie na jej území;

b) by sa dočasným prevodom odobralo viac ako 25 % z jej časti vnútroštátnej zložky, ktorá zatiaľ nebola predmetom mutualizácie podľa článku 5 ods. 1 písm. a) a b); alebo

c) zmluvná strana konštatuje, že zmluvná strana, ktorej zložka je príjemcom prostriedkov z dočasného prevodu, neposkytuje záruky refundácie prostriedkov z vnútroštátnych zdrojov alebo podpory z EMS v súlade s dohodnutými postupmi.

Zmluvná strana, ktorá má v úmysle vzniesť námietku, riadne odôvodní ktorúkoľvek z uvedených okolností.

V prípade vznesenia námietok v súlade s týmto odsekom Jednotná rada pre riešenie krízových situácií prijme rozhodnutie o dočasnom prevode, pri ktorom sa nepoužijú finančné prostriedky zo zložiek namietajúcich zmluvných strán.

5. Ak sa na úverovú inštitúciu zmluvnej strany, zo zložky ktorej sa finančné prostriedky previedli v zmysle tohto článku, vzťahuje riešenie krízovej situácie, táto zmluvná strana môže požiadať Jednotnú radu pre riešenie krízových situácií, aby z SRF previedla do jej zložky sumu, ktorá sa rovná sume pôvodne prevedenej z tejto zložky. Jednotná rada pre riešenie krízových situácií sa po prijatí takejto žiadosti okamžite dohodne o prevode.

V takom prípade zmluvné strany, ktoré mali spočiatku prospech z dočasného použitia finančných prostriedkov, sú povinné previesť do SRF sumy pridelené dotknutej zmluvnej strane podľa prvého pododseku, a to v súlade s podmienkami, ktoré určí Jednotná rada pre riešenie krízových situácií.

6. Jednotná rada pre riešenie krízových situácii stanoví všeobecné kritériá určujúce podmienky, podľa ktorých sa uskutoční dočasný prevod finančných prostriedkov medzi zložkami uvedený v tomto článku.

ČLÁNOK 8

Zmluvné strany, ktorých menou nie je euro

1. V prípade, že Rada Európskej únie prijme v deň nasledujúci po dni, keď nadobudne platnosť táto dohoda podľa článku 12 ods. 2, rozhodnutie o zrušení výnimky pre zmluvnú stranu, ktorej menou nie je euro, podľa vymedzenia v článku 139 ods. 1 ZFEÚ, alebo jej výnimky uvedenej v Protokole (č. 16) o niektorých ustanoveniach týkajúcich sa Dánska, ktorý je pripojený k Zmluve o EÚ a ZFEÚ (ďalej len „protokol o niektorých ustanoveniach týkajúcich sa Dánska“), alebo ak, v prípade absencie takéhoto rozhodnutia, sa zmluvná strana, ktorej menou nie je euro, stane súčasťou jednotného mechanizmu dohľadu a jednotného mechanizmu riešenia krízových situácií, prevedie do SRF sumu príspevkov získaných na svojom území, ktorá sa rovná časti celkovej cieľovej úrovne financovania jej vnútroštátnej zložky vypočítanej podľa článku 4 ods. 2, a ktorá sa tak rovná sume, ktorú by dotknutá zmluvná strana previedla, ak by sa zúčastňovala na jednotnom mechanizme dohľadu a jednotnom mechanizme riešenia krízových situácií odo dňa nadobudnutia platnosti tejto dohody podľa článku 12 ods. 2.

2. Každá suma vyplatená v rámci finančného mechanizmu riešenia krízovej situácie zmluvnej strany uvedená v odseku 1 a určená na opatrenia na riešenie krízových situácií na jej území sa odpočíta od súm, ktoré má táto zmluvná strana previesť do SRF v zmysle odseku 1. V takom prípade zostáva dotknutá zmluvná strana viazaná povinnosťou previesť do SRF sumu rovnajúcu sa sume, ktorá by bola potrebná na dosiahnutie cieľovej úrovne financovania jej finančného mechanizmu riešenia krízových situácií v súlade s článkom 93 smernice BRR a v nej uvedenými lehotami.

3. Jednotná rada pre riešenie krízových situácií po dohode s dotknutou zmluvnou stranou stanoví presnú sumu príspevkov, ktoré má táto zmluvná strana previesť, a to podľa kritérií stanovených v odsekoch 1 a 2.
4. Náklady na všetky opatrenia na riešenie krízových situácií iniciované na území zmluvných strán, ktorých menou nie je euro, pred dňom, keď nadobudne účinnosť rozhodnutie, ktorým sa ruší ich odchýlka vymedzená v článku 139 ods. 1 ZFEÚ alebo ich výnimka uvedená v protokole o niektorých ustanoveniach týkajúcich sa Dánska, alebo predo dňom nadobudnutia platnosti rozhodnutia Európskej centrálnej banky o úzkej spolupráci uvedeného v článku 7 ods. 2 nariadenia (EÚ) č. 1024/2013, sa nehradia zo SRF.

Ak Európska centrálna banka vo svojom komplexnom hodnotení úverových inštitúcií podľa článku 7 ods. 2 písm. b) nariadenia (EÚ) č. 1024/2013, usúdi, že niektorá z úverových inštitúcií dotknutých zmluvných strán je zlyhávajúca alebo pravdepodobne zlyhá, náklady na opatrenia na riešenie krízových situácií týchto úverových inštitúcií sa nehradia zo SRF.

5. V prípade ukončenia úzkej spolupráce s Európskou centrálnou bankou sa príspevky prevedené zmluvnou stranou, ktorej sa týka ukončenie, vrátia v súlade s článkom 4 ods. 2a nariadenia o SRM.

Ukončením úzkej spolupráce s Európskou centrálnou bankou nie sú dotknuté práva a povinnosti zmluvných strán vyplývajúce z opatrení na riešenie krízových situácií, ktoré sa vykonali v priebehu obdobia, v ktorom sa na tieto zmluvné strany vzťahuje táto dohoda a ktoré sa týkajú:

– prevodu príspevkov ex post podľa článku 5 ods. 1 písm. d);
– doplnenia SRF podľa článku 6; a
– dočasného prevodu medzi zložkami podľa článku 7.

ČLÁNOK 9

Dodržiavanie všeobecných zásad a cieľov riešenia krízových situácií

1. Podmienkou použitia SRF na základe vzájomnosti, ako aj prevodu príspevkov do SRF je ustálenosť právneho rámca týkajúceho sa riešenia krízových situácií, ktorého pravidlá sú rovnocenné s pravidlami podľa nariadenia o SRM, a vedú aspoň k rovnakým výsledkom ako pravidlá podľa uvedeného nariadenia, ktoré sa uvádzajú v týchto pravidlách a bez toho, aby ich menili:
   a) procedurálne pravidlá pre prijatie programu riešenia krízových situácií stanovených v článku 16 nariadenia o SRM;
   b) pravidlá rozhodovania Jednotnej rady pre riešenie krízových situácií stanovených v článkoch 48 a 51 nariadenia o SRM;
   c) všeobecné zásady týkajúce sa riešenia krízových situácií stanovené v článku 13 nariadenia o SRM, najmä zásady, že akcionári inštitúcie, ktorej krízová situácia sa rieši, znášajú straty ako prví, a veritelia inštitúcie, ktorej krízová situácia sa rieši, znášajú straty po akcionároch v súlade s hierarchiou ich pohľadávok, zakotvených v odseku 1 písm. a) a b) uvedeného článku;
   d) pravidlá týkajúce sa nástrojov riešenia krízových situácií uvedených v článku 19 ods. 2 nariadenia o SRM, najmä pravidlá týkajúce sa uplatňovania nástroja záchrany pomocou vnútorných zdrojov podľa článku 24 tohto nariadenia a článkov 37 a 38 smernice BRR a osobitných prahových hodnôt, ktoré sa nimi stanovujú v súvislosti so zaťažením akcionárov a veriteľov stratami, a príspevkov SRF na konkrétne opatrenie na riešenie krízovej situácie.
2. V prípade, že pravidlá týkajúce sa riešenia krízových situácií uvedené v odseku 1 a stanovené v nariadení o SRM v znení ku dňu nadobudnutia jeho účinnosti sa zrušia alebo inak zmenia proti vôli ktorejkoľvek zo zmluvných strán, a to aj prostredníctvom prijatia pravidiel o záchrane pomocou vnútorných zdrojov (bail-in) spôsobom, ktorý nie je rovnocenný s výsledkom podľa nariadenia o SRM, alebo nevedie aspoň k rovnakému a nie miernejšiemu výsledku, ako je výsledok vyplývajúci z nariadenia o SRM v znení ku dňu nadobudnutia jeho účinnosti, a táto zmluvná strana uplatňuje svoje práva vo veci podstatnej zmeny okolností podľa medzinárodného verejného práva, ktorákoľvek zo zmluvných strán môže na základe článku 14

tejto dohody požiadať Súdny dvor, aby overil existenciu podstatnej zmeny okolností, ako aj následkov, ktoré z toho vyplývajú, a to v súlade s medzinárodným verejným právom. Vo svojej žiadosti môže ktorákoľvek zmluvná strana požiadať Súdny dvor o pozastavenie vykonávania opatrenia, ktoré je predmetom sporu, pričom sa uplatňujú články 278 ZFEÚ a články 160 až 162 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora.

3. Postup uvedený v odseku 2 tohto článku sa nedotýka ani neovplyvňuje využitie opravných prostriedkov ustanovených v článkoch 258, 259, 260, 263, 265 a 266 ZFEÚ.

ČLÁNOK 10

Plnenie povinností

1. Zmluvné strany prijmú v rámci svojich vnútroštátnych právnych poriadkov potrebné opatrenia s cieľom zabezpečiť splnenie povinnosti spoločne prevádzať príspevky v súlade s touto dohodou.
2. Bez toho, aby boli dotknuté právomoci Súdneho dvora podľa článku 14 tejto dohody, Jednotná rada pre riešenie krízových situácií ustanovená nariadením o SRM môže z vlastného podnetu alebo na žiadosť niektorej zmluvnej strany posúdiť, či zmluvná strana splnila svoju povinnosť previesť príspevky do SRF, ako sa to stanovuje v tejto dohode.

V prípade, že Jednotná rada pre riešenie krízových situácií zistí, že zmluvná strana nesplnila svoju povinnosť previesť príspevky, stanoví lehotu, v ktorej má dotknutá zmluvná strana prijať potrebné opatrenia na ukončenie tohto porušenia. Ak dotknutá zmluvná strana neprijme potrebné opatrenia na ukončenie porušenia v lehote stanovenej Jednotnou radou pre riešenie krízových situácií, použitie zložiek všetkých zmluvných strán, ako je stanovené v článku 5 ods. 1 písm. b), sa vylúči vo vzťahu k riešeniu krízových situácií inštitúcií povolených v danej zmluvnej strane. Platnosť uvedeného vylúčenia sa skončí vtedy, keď Jednotná rada pre riešenie krízových situácií skonštatuje, že dotknutá zmluvná strana prijala opatrenia potrebné na ukončenie porušenia.

3. Rozhodnutia Jednotnej rady pre riešenie krízových situácií podľa tohto článku sa prijmú jednoduchou väčšinou výkonného riaditeľa a členov uvedených v článku 39 ods. 1 písm. b) nariadenia o SRM.

HLAVA IV

VŠEOBECNÉ A ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

ČLÁNOK 11

Ratifikácia, schválenie alebo prijatie a nadobudnutie platnosti

1. Táto dohoda podlieha ratifikácii, schváleniu alebo prijatiu jej signatármi v súlade s ich príslušnými ústavnými požiadavkami. Listiny o ratifikácii, prijatí alebo schválení sa uložia na Generálnom sekretariáte Rady Európskej únie (ďalej len „depozitár“). Depozitár oznámi ostatným signatárom každé uloženie a jeho dátum.
2. Táto dohoda nadobúda platnosť prvým dňom druhého mesiaca nasledujúceho po dni, keď listiny o ratifikácii, schválení alebo prijatí uložili signatári zúčastňujúci sa na jednotnom mechanizme dohľadu a jednotnom mechanizme riešenia krízových situácií, ktorí predstavujú aspoň 90 % súčtu vážených hlasov všetkých členských štátov zúčastňujúcich sa na jednotnom mechanizme dohľadu a jednotnom mechanizme riešenia krízových situácií, ako sa stanovuje v Protokole (č. 36) o prechodných ustanoveniach pripojenom k Zmluve o EÚ a ZFEÚ.

ČLÁNOK 12

Uplatňovanie

1. Táto dohoda sa uplatňuje medzi zmluvnými stranami, ktoré ju ratifikovali, za predpokladu, že nariadenie o SRM už nadobudlo účinnosť.
2. S výhradou uvedeného odseku a za predpokladu, že táto dohoda nadobudne platnosť v súlade s článkom 11 ods. 2, uplatňuje sa od 1. januára 2016 medzi signatármi, ktorí sa zúčastňujú na jednotnom mechanizme dohľadu a jednotnom mechanizme riešenia krízových situácií a dohodu k tomuto dňu ratifikovali. Ak dohoda nenadobudne platnosť do 1. januára 2016, uplatňuje sa odo dňa nadobudnutia platnosti medzi signatármi, ktorí sa zúčastňujú na jednotnom

mechanizme dohľadu a jednotnom mechanizme riešenia krízových situácií a dohodu k danému dňu ratifikovali, schválili alebo prijali.

3. V prípade signatárov, ktorí sa zúčastňujú na jednotnom mechanizme dohľadu a jednotnom mechanizme riešenia krízových situácií a dohodu neratifikovali, neschválili ani neprijali ku dňu začiatku uplatňovania podľa odseku 2, sa dohoda uplatňuje od prvého dňa mesiaca nasledujúceho po uložení ich príslušných listín o ratifikácii, schválení alebo prijatí.
4. Táto dohoda sa neuplatňuje na signatárov, ktorí ju ratifikovali, no ku dňu začiatku uplatňovania dohody sa nezúčastňujú na jednotnom mechanizme dohľadu a jednotnom mechanizme riešenia krízových situácií. Uvedení signatári sa však odo dňa nadobudnutia platnosti tejto dohody zúčastňujú na osobitnej dohode podľa článku 14 ods. 2 na účely predloženia každého sporu týkajúceho sa výkladu alebo presadzovania článku 15 Súdnemu dvoru.

Dohoda sa na zmluvné strany uplatňuje odo dňa nadobudnutia účinnosti rozhodnutia, ktorým sa ruší ich výnimka vymedzená v článku 139 ods. 1 ZFEÚ, alebo ich výnimka uvedená v protokole o niektorých ustanoveniach týkajúcich sa Dánska, alebo inak odo dňa nadobudnutia účinnosti rozhodnutia Európskej centrálnej banky o úzkej spolupráci uvedeného v článku 7 ods. 2 nariadenia (EÚ) č. 1024/2013.

S výhradou jej článku 8 sa táto dohoda prestane uplatňovať na zmluvné strany, ktoré nadviazali úzku spoluprácu s Európskou centrálnou bankou uvedenú v článku 7 ods. 2 nariadenia (EÚ) č. 1024/2013, odo dňa ukončenia tejto úzkej spolupráce v súlade s článkom 7 ods. 8 uvedeného nariadenia.

ČLÁNOK 13
Pristúpenie

Táto zmluva je otvorená na pristúpenie členským štátom, ktoré nie sú zmluvnými stranami. S výhradou článku 8 ods. 1 až 3 nadobúda pristúpenie platnosť okamihom uloženia listiny o pristúpení, schválení alebo prijatí u depozitára, ktorý o tom upovedomí ostatné zmluvné strany. Následne po overení zmluvnými stranami sa text tejto dohody v úradnom jazyku pristupujúceho členského štátu, ktorý je tiež úradným jazykom inštitúcií Únie, uloží v archívoch depozitára ako autentický text tejto dohody.

ČLÁNOK 14
Urovnávanie sporov

1. Ak zmluvná strana nesúhlasí s inou zmluvnou stranou, pokiaľ ide o výklad niektorého z ustanovení tejto dohody, alebo ak sa domnieva, že iná zmluvná strana neplní svoje povinnosti podľa tejto dohody, môže vec predložiť Súdnemu dvoru. Rozsudok Súdneho dvora je pre strany konania záväzný.

Ak Súdny dvor zistí, že zmluvná strana nesplnila svoje povinnosti podľa tejto dohody, dotknutá zmluvná strana prijme opatrenia potrebné na to, aby vyhovela rozsudku v lehote, ktorú stanoví Súdny dvor. Ak dotknutá zmluvná strana neprijme potrebné opatrenia na ukončenie porušenia v lehote stanovenej Súdnym dvorom, použitie zložiek všetkých zmluvných strán, ako sa stanovuje v článku 5 ods. 1 písm. b), sa vylúči vo vzťahu k riešeniu krízových situácií inštitúcií povolených v danej zmluvnej strane.

2. Tento článok predstavuje osobitnú dohodu zmluvných strán v zmysle článku 273 ZFEÚ.
3. Členské štáty, ktorých menou nie je euro a ktoré neratifikovali túto dohodu, môžu depozitárovi oznámiť svoj zámer zúčastniť sa na osobitnej dohode uvedenej v odseku 2 tohto článku na účely predloženia každého sporu týkajúceho sa výkladu alebo presadzovania článku 15 Súdnemu dvoru. Depozitár informuje o tomto oznámení príslušného členského štátu zmluvné strany, pričom poskytnutím tejto informácie sa príslušný členský štát stáva zmluvnou stranou osobitnej dohody uvedenej v odseku 2 tohto článku na účely opísané v tomto odseku.

ČLÁNOK 15
Náhrady

1. Zmluvné strany sa zaväzujú, že uhradia spoločne, urýchlene a spolu s úrokmi každému členskému štátu, ktorý sa nezúčastňuje na jednotnom mechanizme dohľadu a jednotnom mechanizme riešenia krízových situácií („nezúčastnený členský štát“), sumu, ktorú uvedený nezúčastnený členský štát splatil vlastnými zdrojmi a ktorá zodpovedá použitiu všeobecného rozpočtu Únie v prípadoch mimozmluvných záväzkov a nákladom s nimi súvisiacim vo vzťahu k výkonu právomocí inštitúcií Únie podľa nariadenia o SRM.
2. Suma, o ktorej sa predpokladá, že ňou každý z nezúčastnených členských štátov prispel k mimozmluvnému záväzku a nákladom s ním súvisiacim, sa určí pomerne na základe ich príslušného hrubého národného dôchodku určeného v súlade s článkom 2 ods. 7 rozhodnutia Rady 2007/436 zo 7. júna 2007 o systéme vlastných zdrojov Európskych spoločenstiev alebo akýmkoľvek následným aktom Únie, ktorým sa mení alebo zrušuje.
3. Náklady na náhrady sa rozdelia medzi zmluvné strany pomerným dielom, na základe hodnoty ich príslušného hrubého národného dôchodku, ako je určené v súlade s článkom 2 ods. 7 rozhodnutia Rady 2007/436/ES, Euratom[11] alebo akýmkoľvek následným aktom Únie, ktorým sa mení alebo zrušuje.
4. Nezúčastneným členským štátom sa náhrada vyplatí v dni, keď sa na účty uvedené v článku 9 ods. 1 nariadenia Rady (ES, Euratom) č. 1150/2000[12] pripíšu sumy zodpovedajúce platbám z rozpočtu Únie na vyrovnanie mimozmluvného záväzku a nákladov, ktoré s ním súvisia, po prijatí príslušného opravného rozpočtu.

Prípadný úrok sa vypočíta v súlade s ustanoveniami týkajúcimi sa úroku zo súm, ktoré boli sprístupnené s omeškaním uplatniteľnými na vlastné zdroje Únie. Sumy sa prepočítajú medzi národnými menami a eurom výmenným kurzom určeným v súlade s článkom 10 ods. 3 prvým pododsekom nariadenia Rady (ES, Euratom) č. 1150/2000.

5. Komisia koordinuje všetky výplaty náhrad zo strany zmluvných strán v súlade s kritériami stanovenými v odsekoch 1 až 3. Koordinačná úloha Komisie zahŕňa výpočet základu pre platby, vydávanie oznamov zmluvným stranám so žiadosťami o uskutočnenie platieb a výpočet úrokov.

ČLÁNOK 16
Preskúmanie

1. Jednotná rada pre riešenie krízových situácií najneskôr do dvoch rokov odo dňa nadobudnutia platnosti tejto dohody a potom každých 18 mesiacov posúdi a predloží Európskemu parlamentu a Rade správu o vykonávaní tejto dohody, a najmä o riadnom fungovaní vzájomného využívania SRF a jeho dosahu na finančnú stabilitu a vnútorný trh.
2. Najneskôr do desiatich rokov odo dňa nadobudnutia platnosti tejto dohody sa na základe posúdenia skúseností s jej vykonávaním obsiahnutých v správach vypracovaných Jednotnou radou pre riešenie krízových situácií v súlade s predchádzajúcim odsekom prijmú potrebné kroky v súlade so Zmluvou o EÚ a ZFEÚ s cieľom začleniť obsah tejto dohody do právneho rámca Únie.

V Bruseli 21. mája 2014, v jedinom pôvodnom vyhotovení, ktorého anglické, estónske, fínske, francúzske, grécke, holandské, írske, lotyšské, maltské, nemecké, portugalské, slovenské, slovinské, španielske, švédske a talianske znenie (plus úradné jazyky členských štátov, ktoré nepatria do eurozóny a želajú si stať sa zmluvnými stranami, ktoré budú určené) je rovnako autentické a ktoré sa uloží v archívoch depozitára, ktorý pošle jeho riadne overenú kópiu každej zo zmluvných strán.

NA DÔKAZ TOHO dolupodpísaní splnomocnení zástupcovia podpísali túto dohodu.

VYHLÁSENIA O ÚMYSLE ZMLUVNÝCH STRÁN A POZOROVATEĽOV MEDZIVLÁDNEJ KONFERENCIE, KTORÍ SÚ ČLENMI RADY EURÓPSKEJ ÚNIE, KTORÉ SA ULOŽIA SPOLU S DOHODOU

Vyhlásenie č. 1:

Zmluvné strany a pozorovatelia medzivládnej konferencie, ktorí sú členmi Rady Európskej únie, plne rešpektujúc procedurálne požiadavky zmlúv, na ktorých je založená Európska únia, poznamenávajú, že ich cieľom a úmyslom je, pokiaľ sa všetci nedohodnú inak, aby sa:

a) článok 4 ods. 2a nariadenia o SRM v znení ku dňu nadobudnutia jeho účinnostinerušil ani nemenil,

b) zásady a pravidlá týkajúce sa nástroja záchrany pomocou vnútorných zdrojov (bail-in) nerušili ani nemenili spôsobom, ktorý nie je rovnocenný s výsledkom podľa nariadenia o SRM, alebo nevedie aspoň k rovnakému a nie miernejšiemu výsledku, ako je výsledok vyplývajúci z nariadenia o SRM v znení ku dňu nadobudnutia jeho účinnosti.

Vyhlásenie č. 2:

Signatári Medzivládnej dohody o prevode a mutualizácii príspevkov do jednotného fondu na riešenie krízových situácií vyhlasujú, že sa budú usilovať o včasné dokončenie procesu ratifikácie v súlade s príslušnými vnútroštátnymi právnymi požiadavkami, aby sa mechanizmus na riešenie krízových situácií stal plne funkčným najneskôr 1. januára 2016.

1 Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 806/2014 z 15. júla 2014, ktorým sa stanovujú jednotné pravidlá a jednotný postup riešenia krízových situácií úverových inštitúcií a určitých investičných spoločností v rámci jednotného mechanizmu riešenia krízových situácií a jednotného fondu na riešenie krízových situácií bánk a ktorým sa mení nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1093/2010.

2 Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 575/2013 z 26. júna 2013 o prudenciálnych požiadavkách na úverové inštitúcie a investičné spoločnosti a o zmene nariadenia (EÚ) č. 648/2012 (Ú. v. EÚ L 176, 27. 6. 2013, s. 1).

3 Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2013/36/EÚ z 26. júna 2013 o prístupe k činnosti úverových inštitúcií a prudenciálnom dohľade nad úverovými inštitúciami a investičnými spoločnosťami, o zmene smernice 2002/87/ES a o zrušení smerníc 2006/48/ES a 2006/49/ES (Ú. v. EÚ L 176, 27. 6. 2013, s. 338).

4 Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1093/2010 z 24. novembra 2010, ktorým sa zriaďuje Európsky orgán dohľadu (Európsky orgán pre bankovníctvo) a ktorým sa mení a dopĺňa rozhodnutie č. 716/2009/ES a zrušuje rozhodnutie Komisie 2009/78/ES (Ú. v. EÚ L 331, 15. 12. 2010, s. 12).

5 Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1094/2010 z 24. novembra 2010, ktorým sa zriaďuje Európsky orgán dohľadu (Európsky orgán pre poisťovníctvo a dôchodkové poistenie zamestnancov), a ktorým sa mení a dopĺňa rozhodnutie č. 716/2009/ES a zrušuje rozhodnutie Komisie 2009/79/ES (Ú. v. EÚ L 331, 15. 12. 2010, s. 48).

6 Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1095/2010 z 24. novembra 2010, ktorým sa zriaďuje Európsky orgán dohľadu (Európsky orgán pre cenné papiere a trhy) a ktorým sa mení a dopĺňa rozhodnutie č. 716/2009/ES a zrušuje rozhodnutie Komisie 2009/77/ES (Ú. v. EÚ L 331, 15. 12. 2010, s. 84).

7 Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1092/2010 z 24. novembra 2010 o makroprudenciálnom dohľade Európskej únie nad finančným systémom a o zriadení Európskeho výboru pre systémové riziká (Ú. v. EÚ L 331, 15. 12. 2010, s. 1).

8 Nariadenie Rady (EÚ) č. 1024/2013 z 15. októbra 2013, ktorým sa Európska centrálna banka poveruje osobitnými úlohami, pokiaľ ide o politiky týkajúce sa prudenciálneho dohľadu nad úverovými inštitúciami (Ú. v. EÚ L 287, 29. 10. 2013, s. 63).

9 Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/59/EÚ z 15. mája 2014, ktorou sa stanovuje rámec pre ozdravenie a riešenie krízových situácií úverových inštitúcií a investičných spoločností a ktorou sa mení smernica Rady 82/891/EHS a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EÚ, 2012/30/EÚ a 2013/36/EÚ a nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1093/2010 a (EÚ) č. 648/2012.

10 Rokovací poriadok Súdneho dvora Európskych spoločenstiev z 19. júna 1991 (Ú. v. ES L 176, 4. 7. 1991, s. 7) vrátane následných zmien.

11 Rozhodnutie Rady 2007/436/ES, Euratom zo 7. júna 2007 o systéme vlastných zdrojov Európskych spoločenstiev (Ú. v. ES L 163, 23. 6. 2007, s. 17).

12 Nariadenie Rady (ES, Euratom) č. 1150/2000 z 22. mája 2000, ktorým sa vykonáva rozhodnutie 2007/436/ES, Euratom o systéme vlastných zdrojov Európskych spoločenstiev (Ú. v. ES L 130, 31. 5. 2000, s. 1).

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky, správca obsahu a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je
Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava,
tel.: 02 888 91 137, fax: 02/52442853, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.